

SFATUL COPILOR

Un copil își privea bunicul scriind o scrisoare. La un moment dat, îl întrebă:
- Bunicule, ce scrii acolo? Scrii o poveste care ni s-a întâmplat nouă? Sau poate e o poveste despre mine...
Bunicul se opri din scris, zâmbi și-i spuse nepotului:
- E adevărat, scriu despre tine. Dar mai important decât cuvintele, este creionul cu care scriu. Mi-ar plăcea să fii ca el, când vei fi mare. Copilul privi

nedumerit creionul, fiindcă nu văzuse nimic special la acesta.

- Dar e la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut în viața mea!

- Totul depinde de felul cum privești lucrurile, răspunse bunicul. Creionul are cinci calități, pe care dacă reușești să le menții, vei fi totdeauna un om care trăiește în bună pace cu lumea.

Prima calitate: Poți să faci lucruri mari, dar să nu uiți niciodată că există o Mână care ne conduce pașii. Pe această Mână o numim Dumnezeu și El ne conduce totdeauna conform dorinței Lui.

A doua calitate: Din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă un pic de suferință pentru creion, dar până la urmă va fi mai ascuțit. Deci, să știi, dacă suporti unele dureri, ele te vor face mai bun.

A treia calitate: Creionul ne dă voie să folosim guma pentru a șterge ce este greșit. Trebuie să înțelegi că a corecta un lucru, nu înseamnă neapărat ceva rău. Ceea ce este bine, este faptul că ne menținem pe drumul drept.

A patra calitate: La creion nu este important lemnul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interior. Tot așa, și tu pune accent mai mult pe ce se întâmplă înlăuntrul tău, decât pe exterior.

Și, în sfârșit, a cincea calitate: Creionul lasă întotdeauna o urmă. Tot așa, să știi că ceea ce faci în viață, va lăsa urme. Dragul meu, încearcă să fii conștient de fiecare faptă pe care o faci.

Sper că v-a plăcut povestea. Cred că fiecare dintre noi avem de învățat din cele cinci calități ale creionului.

Domnul să vă binecuvânteze!

ORARUL SAPTAMANAL AL SLUJBELOR BISERICII CEZAREEA, RESITA

Duminica : 9 - 12 Slujba Bisericii.	Luni : 19,30 - 21 Studiu Biblic.
18 - 20 Slujba Bisericii.	Joi : 18 - 20 Slujba Bisericii.
Luni : 18 - 19,30 Rugaciune.	Sambata : 18 - 20 Seara tinerilor.

ROMANIA • CARAS-SEVERIN • RESITA • CASTANILOR, 119 • 320 030

Editorial. *Lecția peștelui II*

În viață poți să pierzi tot, dacă nu ești mulțumit cu ceea ce ai, dacă nu te mulțumești cu ceea ce ai la un anumit moment dat și ieși din voia Lui Dumnezeu ! Un exemplu este Iona ... (a se vedea Iona 4 : 1 - 9).

2. Purtarea de grijă a lui Dumnezeu, (providența Divină), are două aspecte. Domnul are grijă de unii ca să piardă ... Pierderea își are vremea ei ... de alții are grijă să găsească sau să primească *de sus*, exact ceea ce au nevoie atunci ! „ ... *căutarea își are vremea ei, și pierderea își are vremea ei ; păstrarea își are vremea ei ...* ” (Eclesiastul 3 : 6).

De unde avea peștele banul ? Era găsit și l-a luat în gură, dar nu l-a putut înghiți. Așa este providența Lui Dumnezeu ... unul pierde *întâmplător*, iar altul găsește exact ce are el nevoie pentru momentul respectiv !

Cel ce pierde *din greșeală*, de fapt poate așa este făcut să-și plătească *dărilor* către Dumnezeu, pe care nu le dă de bunăvoie, așa că *pierde* exact cât are nevoie Petru să dea, la momentul respectiv !

Nu pierdem decât :

- atunci când Domnul vrea ... deși uneori aceasta se *întâmplă* fiindcă luăm hotărâri greșite ... Despre Amația scrie că la un moment dat : „*A mai tocmit cu plată din Israel o sută de mii de viteji, cu o sută de talanți de argint. Un om al lui Dumnezeu a venit la el și a zis : „Împărate, să nu meargă cu tine oastea lui Israel, căci Domnul nu este cu Israel, nu este cu toți acești fii ai lui Efraim. Dacă mergi cu ei, chiar dacă ai face la luptă fapte de vitejie, să știi că Dumnezeu te va face să cazi înaintea vrăjmașului. Căci Dumnezeu are putere să te ajute și să te facă să cazi.” Amația a zis omului lui Dumnezeu : „Dar ce să fac cu cei o sută de talanți pe care i-am dat oștii lui Israel ?” Omul lui Dumnezeu a răspuns : „Domnul poate să-ți dea mult mai mult decât atât.” Atunci Amația a despărțit ceata care-i venise din Efraim și a poruncit ca oamenii aceștia să se întoarcă acasă”.* (II Cronici 25 : 6 – 10).

ULTIMA ȘANSĂ

O mare parte din oameni își lasă problemele nerezolvate până în ultima clipă. La facultate dacă se poate, în noaptea dinaintea de examen. La serviciu, în ultima zi din lună. Administrativ vorbind, în zilele dinaintea alegerilor se face cea mai multă treabă. Se încearcă acoperirea lipsei de muncă într-un mod superficial. Oricum nu poți face în câteva zile ce n-ai făcut într-un an.

Totuși la noi merge și așa; sau se încearcă să ni se spună că merge și așa. Se prețuiește lucrul ușor și distracția ieftină. Iubitorii de clipă însă se mint singuri. Cu Dumnezeu însă, ultima clipă poate să nu funcționeze. Azi ai șansa pe care ți-o dă Hristos, mâine nu o mai ai. Or cerși oamenii clipe la moartea lor, dar unii nici șansa asta nu o mai au. Iar dacă o ai, cui îi ceri clipe?

Pentru Dumnezeu, clipele noastre sunt totuna cu nimic. Față de veșnicie pălesc. Tâlharul de pe cruce a avut șansa ultimei clipe. Și a știut ce să facă cu ultimul moment. Din păcate mulți au ani la dispoziție și habar n-au ce să facă cu ei.

Pentru cei care nu știu ce să facă cu viața, fiecare clipă este o groapă, cum zicea Emil Cioran.

Viața însăși pare o clipă în fața veșniciei lui Hristos. În ultima clipă nu mai poți face primăvară cu o floare, dacă nu ai adus-o până atunci. Singurul care te poate izbăvi în ultima clipă e Hristos. Dar de unde știi că o vei avea? Dar răsplata? Pe ea nu o vei câștiga în ultima clipă.

Clipa de azi poate fi veșnicia de mâine. Unde o petreci?

Alexandru Fintoiu (www.cireșarii.ro)

ÎNREBAREA SĂPTĂMÂNII

Pe cine a bătut a bătut Amația în Valea Sării?

MĂRTURIE PERSONALĂ

Vara trecută Dumnezeu ne-a dăruit o casă într-un sat de lângă Târgu Mureș. Casa era o moștenire a soției mele, dar se afla într-o stare groaznică. De cel puțin 7 ani nu mai stătea nimeni acolo, și casa s-a degradat considerabil. Totuși Dumnezeu ne-a încurajat să-l luăm în primire. Altă locuință nu aveam, iar acesta va fi domiciliul nostru după terminarea școlii biblice, pe care vom absolvi peste câteva luni.

Când am luat în primire, nu știam cum vom avea posibilitatea să-l renovăm. Dar Dumnezeu a dat promisiunea prin 1Petru 5,7. Ne-am încrezut în această promisiune, și în legătură cu casa am continuat să facem planuri pe viitor. Așadar, cu ajutorul Domnului am reușit să pregătim deocamdată o singură cameră pentru locuit. Însă mai este mult: baie, gaz, și apă nu avem.

În vacanța de primăvară era o zi, în care mă uitam la casa aceasta, cu pereții crăpați, și cu tencuiala căzută și plângeam în inima mea: „Doamne, când va fi casa asta bună de locuit? Oare ne mai porți tu de grijă, cum ne-ai promis acum un an? Oare ne mai porți tu de grijă?” Răspunsul a venit în aproximativ 30 de minute: Intrând înăuntru, ne-am dat seama, că pe seară nu avem apă potabilă. Vecinul, care ne mai dădea apă nu era acasă. Așadar am pornit către supermarketul satului, să cumpăr un flacon de apă. Când am ajuns în fața magazinului observ, că este închis. Era duminică, iar eu uitasem, că duminica nu este deschis. În fața magazinului însă stătea un domn, de la care am întrebat până la ce oră este magazinul deschis azi? „Până la ora 12 suntem azi deschiși.” - răspundea omul. M-am întors, să plec acasă trist, neștiind ce să mai fac, de unde să fac rost de apă ... dar domnul acela m-a întrebat: „Ce ați avea nevoie?” - „Doar de 2 flacoane de apă plată. Suntem noi veniți și încă nu avem fântâna curățată...”-răspundeam încet, dar mergând totuși. Omul m-a oprit. -„Stați”, spunea, -”vă aduc ce aveți nevoie.” Pentru mine acel om și-a deschis supermarketul și a adus 5 litri de apă potabilă. „Nu trebuie să plătiți azi ...” spunea când a pus apa în plasa mea. Așa ne-a răspuns Dumnezeu la întrebarea mea. Așa, cum ne-a dat apa, așa poate să ne dea totul ce avem noi nevoie ca să trăim, și să-l putem sluji. Astfel de experiențe ne duc tot mai aproape de El, și ceea ce citim în Psalmul 34, se adevărește în viețile noastre personale: Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate neazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdii. Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încred în El! Temăți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimie nu due lipsă cei ce se tem de El! Pui de lea due lipsă și li-e foamă, dar cei ce caută pe Domnul nu due lipsă de niciun bine. (Ps 34, 6-10).

Stephani Mihaly(www.resurse-creștine.ro)